

[MOCZYĆ SIĘ *vb impf*

3 sg m praet moczył się.

Sł stp brak, Cn notuje, Linde także XVII w.

W funkcji strony biernej: Stawać się mokrym; madefio Cn: aż go [króla Nabuchodonozora] Pan Bog ftraćił z Krolestwá iego/ [...] y odiawfzy mu rozum/ iáko inne bydlę go vczynił/ że iáko woł síáno iadł/ y moczył sie po rośie [rora caeli corpus eius infectum est Vulg Dan 4/30; rolsą niebiefką ciáło iego zmoczoné ielt WujBib] WujPosN 1584 II 291 (Linde).

Formacje współrdzenne cf MOCZYĆ.

AKtt